Peker, kuſt ſeeſt ta prukis jua, ſelle keigenorema Rehhe Kotti ſisſe. Keik ſedda tehti Joſeppi Käsko möda, ilma et nemmad ſeſt teädſid. Ja teiſel Homikul, kui Walge ſai, ſadeti neid minnema, keik nende Eeslittega ja Wiljaga.

§. 288. Nemmad ſaiwad agga Linnaſt wäljalähnud, ja polnud mitte weel kaugele ſanud, ſiis käskis Joſep omma Koja-üllewaatajat, ta piddi neid takkaajama, ja kui ta nende jure ſaaks, neile ütlema: Mikspärraſt tasſute teie Kurja Hea eeſt? Se karrikas, kuſt ſeeſt mo Issand joob, ollete teie kaſa wötnud; kurjaste ollete teie ſedda teinud! Temma ajas neid takka, ja kui ta neid Tee peäl Kätte ſai, räkis ta neile needſammad Sannad.

§. 289. Nende Meel ſai otſe ölete pahhaks, kui nemmad ſedda kuulſid; nemmad ütleſid: Mikspärraſt räägib mo Issand ſeddawiſi? Se olleks ſo Sullastele wägagа Teotusſeks, kui meie ſedda ollekſime teinud. Se Rahhagi, mis meie omma Kottide Suuſt leidſime, töime meie Kanaani-Maalt taggaſt ſo Kätte jälle kuida p'ddime meie ſiis ſo Issanda Majaſt Höbbedat ehk Kulda warrastama? Seſamma, kelle jureſt ſe meie ſeaſt leitakſe, ſe o'go Surmawäärt, ja meie keik tahhame ſo Pärris-Sullaſed olla, kui ſe meie Kä on.

§. 290. Se Takka-Ajaja ütles: Olgo ſe nenda teie Sannade järrele; ſe, kelle jureſt ſe Karrikas leitakſe, ſe jägo minnule Sullaſeks, agga teie teiſed peate ilmaſüta ollema. Ja nemmad röſtſid warſi keik omimad Kottid omma Eeslitte Seljaſt mahha, ja iggamees teggi omma Kotti Su lahti, et ta piddi otſima. Ja temma hakkas ſelle wannema Kottiſt peäle,

Eesti-Ma Rahwa Kalender 1781, lk. 24